

PARACLISUL

SFÂNTULUI
SIMEON NOUL TEOLOG

Tălmăcit potrivit canoanelor imnografiei bisericeşti
după cel al Fericitului întru pomenire Părinte
Gherasim Micraaghiaananitul
Imnograful Marii Biserici a lui Hristos

IMNITOR

Traducerea paraclisului s-a făcut ţinând canoanele imnografiei bisericeşti,
adică respectând forma prozodică şi melodică
proprie fiecărui irmos şi stihiri prosomice.

Irmoasele sunt alcătuiri cu formă fixă
care indică întocmirea metrică şi melodică
a troparelor unei cântări/ode a canonului.
Fiecare cântare/odă are un irmos specific
inspirat, ca înţeles, din una dintre cele nouă
cântări biblice (Cântările lui Moise).

Stihirile prosomice sunt alcătuiri cu formă fixă,
întocmite după modelul indicat la început.
Se mai numesc podobii sau asemănânde.

Melurghisirea: Ilie Rareş Cîmpean
Tehnoredactarea: Mihai Telescu

PARACLISUL SFÂNTULUI
SIMEON NOUL TEOLOG

De este preot, zice:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru…

Iar de nu este preot, zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Şi să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăţi înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmaşul sufletul meu, smerit-a la pământ viaţa mea, aşezatu-m-a întru întunerece ca pe morţii veacului. Mâhnitu-s-a întru mine duhul meu, şi întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ţie. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce faţa Ta de la mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineaţa mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu; şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei, şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

apoi cântăm:

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă;

bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

cu stihurile acestea:

Mărturisiţi-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, şi întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, şi minunat este întru ochii noştri.

Iar apoi troparul, glasul al 4-lea, asemenea cu:

„Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce..." (Ὁ ὑψωθείς)

Ca cel ce vezi mereu lumina negrăită' şi desluşeşti teologia de taină,
o, Simeoane noule sfinţit teolog,' cere pentru noi, te rog,
luminare din ceruri,' toată ceaţa patimii' alungând-o, Slăvite,
căci slujitor fiind al lui Hristos' cele mai bune' le dai, Sfinte, tuturor.

Slavă, acelaşi sau al hramului;

Şi acum, *al Născătoarei de Dumnezeu,* asemenea;

Nu contenim, de-Dumnezeu-Născătoare,
să cuvântăm mereu puterile tale;
că înaintea lui Hristos de n-ai fi stat solind,
cine ne-ar fi izbăvit' dintr'atâtea primejdii?
Sau cine ne-ar fi păzit' slobozi până acuma?
De lângă tine nu ne vom depărta,
că din necazuri mântui pe robii tăi.

Apoi Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte, că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptăţeşti întru cuvintele Tale şi să biruieşti când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale şi cu duh povăţuitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aş fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită şi smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 8-lea:
Irmos: *„Apa trecându-o ca pe uscat...”* (*Ὑγρὰν διοδεύσας*)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.
Ca unul, Părinte, care-ai primit' flacăra luminii' nezidite-nlăuntrul tău,
alungă-ntunecarea minții mele' și la lumină, Cinstite, atrage-mă.
Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.
Aprinsu-te-a dragostea lui Hristos' cu focul vieții,' teologule Simeon,
arde-mi, dar, cu focul rugăciunii' și spinii patimii mele, Slăvitule.

Slavă,
Noroiul căderilor pământești' spală-l, Simeoane,
cu solirea ta la Hristos' și inima lasă-ne-o curată,
cerând la Domnul iertarea greșalelor.
Și acum,
Sălaș luminos al lui Dumnezeu,' Pruncă, al meu suflet
amăgit și întunecat' du-l la strălucirea nezidită
cu a solirii lumină și-a harului.

Cântarea a 3-a
Irmos: *„Cela ce ai făcut...”* (*Οὐρανίας ἁψῖδος*)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.
Harul Duhului, Sfinte,' ți-a potopit cugetul' și-al teologiei de taină
dascăl văditu-te-a,' prin care și pe noi' înțelepțiți ne arată,
spre unirea cu Hristos' mintea-ndreptându-ne-o.
Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.
Rugăciunea-ți fierbinte' către Hristos facă-se' tuturor izvor bucuriei
peste-nțelegere,' și semn spre cele de sus,' și vindecare de patimi
celor care te cinstim,' o, Teologule.

Slavă,

Negrăitelor taine' învăţător te-ai făcut,' drept aceea, Sfinte, învaţă-i taina urcuşului' dumnezeieştii uniri' şi cunoştinţa ascunsă, Simeon slăvitule,' pe cei ce te laudă.

Şi acum,

Pe Iisus, Domnul nostru' şi-a tuturor pricină, negrăit născutu-L-ai, Pruncă,' lumea din nou zidind, de-aceea inima mea' prin pocăinţă zideşte-o' şi cu fapte vrednice împodobeşte-o.

Păzeşte-ne' de întunericul patimilor viclene,' Simeoane Noule Teolog, şi dă-ne lumina ta,' purtându-ne spre îndumnezeire.

Îndură-te,' de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată, și chinul meu cel trupesc degrab contenește-mi-l, și vindecă-mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia:
Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule…,
şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul.
Strana: **D**oamne miluieşte (*de 3 ori*);
Ecfonisul: **C**ă milostiv şi iubitor de oameni…
Dacă nu este preot, se zice îndată

SEDEALNA

Glasul al 2-lea, asemenea cu: *„Rugătoare fierbinte...” (Πρεσβεία θερμή)*

Lumină purtând' mereu în a ta inimă,' pe toţi luminezi cu razele cuvintelor,' strălucind în cugete şi gonind din noi întunericul,' drept aceea, Sfinte, îţi strigăm: De patimi şi boli izbăveşte-ne!

Cântarea a 4-a

Irmos: *„Auzit-am, Doamne...” (Εἰσακήκοα, Κύριε)*

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Mintea, Sfinte, înalţă-mi-o' prin de-Dumnezeu-insuflat cuvântul tău ce revarsă mierea harului' şi-ndulceşte sufletele tuturor.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu lumina din Duhul Sfânt,' cea din purtătoarea de lumină ruga ta,
cugetarea luminează-mi-o,' Simeoane, şi înţelepţeşte-mă.

Slavă,

Cel ce eşti prieten Domnului,' a-L iubi, Slăvitule, din tot sufletul
întăreşte-mă cu harul tău,' cele stricăcioase-ndepărtându-le.

Şi acum,

Mântuirii arată-ne' vrednici, Preacurată, prin rugăciunea ta
către Fiul şi Stăpânul tău,' pe cei care-ţi cântă cu osârdie.

Cântarea a 5-a

Irmos: *„Luminează pe noi...” (Φώτισον ἡμᾶς)*

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Slavei netrupeşti' teolog nou arătatu-te-ai,
pentru aceasta te rog: Izbăveşte-mă' de neslăvirea
pe care-o aduce patima.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Răcoreşte-mă,' Simeoane fericitule,' din înălţime, cu roua harului,
de năvălirea' cea arzătoare a dracilor.

Slavă,

A lui Dumnezeu' gură, Sfinte, arătatu-te-ai,
pentru aceea din gura vrăjmaşului' pe toţi răpeşte-i,
pe cei ce el amăgitu-i-a.

Şi acum,

Tron însufleţit,' Preacurată, arătatu-te-ai
şi luminos palat al Stăpânului,' pe care, Pruncă,
din sângele tău născutu-L-ai.

Cântarea a 6-a

Irmos: *„Rugăciune voi vărsa către Domnul...” (Τὴν δέησιν)*

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Umplutu-s-a inima ta cea curată' de luminile Treimii Preasfinte,
arată dar şi-a mea inimă vasul' încăpător şi gătit insuflărilor
pe care le dă Duhul Sfânt,' Simeoane de-Duh-purtătorule.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Făcutu-s-a a ta minte oglindă' răsfrângând dumnezeiasca lumină,
şi mintea mea curăţeşte-o, Părinte,' primitoare făcând-o prin harul tău
a celor sfinte şi cereşti,' petrecând viaţă nematerialnică.

Slavă,

Simţirile sufleteşti luminându-ţi,' întru totul te-ai sfinţit, Simeoane,
către Hristos, drept aceea, înalţă' şi ale noastre puteri sufleteşti mereu,
părtași prin viață-ntru virtuți' la sfințenie, Sfinte, făcându-ne.

Şi acum,

Din sângele tău curat, Preacurată,' a luat trup Ziditorul a toate
şi te-a făcut decât toate mai sfântă,' mai desfătată ca ceru'n cuprindere,
de-aceea, Maică, să ne scapi' de strâmtorările patimii pururea.

Păzeşte-ne' de întunericul patimilor viclene,' Simeoane Noule Teolog,
şi dă-ne lumina ta,' purtându-ne spre îndumnezeire.

Născut-ai' netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică,
pe Carele prin cuvânt în pântece L-ai luat,
lucrând mântuire la toată lumea.

CONDACUL

Glasul al 2-lea, asemenea cu: *„Cu ale sângiurilor tale..." (Ταῖς τῶν αἱμάτων σου)*

Ca teolog unit cu harul Cuvântului' şi solitor cald la tronul Stăpânului,
Simeoane, roagă-te pururea' să dăruiască iertarea greşalelor
şi-a vieţii îndreptare, Slăvitule.

Prochimen, glasul al 4-lea

Cinstită înaintea Domnului este moartea cuviosului Său.
Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul…

EVANGHELIA

(Mt. 20, 1-16)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate-Mi sunt date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl; nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniţi la Mine, toţi cei osteniţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi odihni pe voi! Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că Eu sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre; căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă..., *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive,
curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive,
curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

şi stihira, glasul al 6-lea, asemenea cu: *Toată nădejdea... (Ὅλην ἀποθέμενοι)*

Stih: **M**iluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

Inima scăldându-ţi-o' dumnezeiasca lumină,' ca un stâlp făcutu-te-ai al luminii cerului, Teologule,' îndrumând oamenii' la înalta viaţă, de aceea toţi rugămu-te' tu izbăveşte-ne' de nevoi, de-a dracilor negură şi toate năvălirile' împotrivitorului binelui' şi dă-ne putere ca faptele luminii săvârşind,' ai strălucirii de Sus să fim părtaşi, Fericitule.

Preotul zice rugăciunea:
Mântuieşte, Dumnezeule, norodul Tău…
Strana: **D**oamne miluieşte (*de 12 ori*); apoi
ecfonisul: **C**u mila şi cu îndurările…

Cântarea a 7-a

Irmos: *„Feciorii lui Israil strămutaţi din Iudeea...”* (*Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας*)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu cinstire cerească' din belşug, Simeoane, îmbogăţindu-te,
de cele trecătoare' şi toată alipirea' pătimaşă pe robii tăi
îi izbăveşte degrab,' la cer călăuzindu-i.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

De ispita vicleană' a vrăjmaşilor demoni, o, Teologule,
de relele deprinderi,' necazuri, înşelare' şi de toate primejdiile
cu ajutorul tău degrab' ne scapă, Cuvioase.

Slavă,

Fă-ne vrednici, Părinte,' pe toţi care pe tine agonisitu-te-am
drept caldă ocrotire' să mergem ne'ndoielnic' pe cărările Domnului
şi al virtuţii început' s-avem frica cea bună.

Şi acum,

Din curatul tău pântec' a luat trup, Fecioară, şi dumnezei ne-a făcut
Cel mai presus de fire,' ştergând ruşinea noastră
şi în Rai întorcându-ne,' pentru aceea tu eşti' a noastră mântuire.

Cântarea a 8-a

Irmos: *„Pe Împăratul ceresc...”* (*Τὸν βασιλέα*)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu revărsarea' sfintelor tale cuvinte' ne adapă şi inima, şi mintea,
ca să înflorească' în noi nepătimirea.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

De sus priveşte' către noi, fiii tăi, Sfinte,' care facem a ta pomenire
dându-ne, Slăvite,' al tău har moştenire.

Slavă,

Întru lumină' înţelepţitu-te-ai, Sfinte,' de aceea desfă şi destramă
toată uneltirea' cea împotriva noastră.

Şi acum,

Tămăduieşte' a mea zdrobire din suflet' cu a ta îndurare, Fecioară,
ca întotdeauna' să-ţi cânt, Nevinovată.

Cântarea a 9-a

Irmos: *„Adevărată de-Dumnezeu-Născătoare…” (Κυρίως Θεοτόκον)*

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Părinte Simeoane,' tainic dăruieşte' fiilor tăi părinteasca ta dragoste
şi ajutorul tău grabnic' în lupta cu relele.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Slăvite Simeoane,' din mari suferințe,' o, Teologule, scapă-i pe robii tăi
care îţi cântă cu minte' neşovăielnică.

Slavă,

Din apa făr’delegii' scoate-mă, Părinte,
şi cu a harului curgere umple-mă,' căci însetează-al meu suflet
de viaţa cea veşnică.

Şi acum,

Ieşind din al tău pântec' cu chipul meu, Fecioară,
Cel care este cu Tatăl de-un tron şi de-un chip
ne-a descuiat, Preacurată,' uşile Raiului.

Cuvine-se cu adevărat…
şi megalinariile

Bucură-te, Noule Teolog,' Sfinte Simeoane,' al Bisericii lui Hristos;
bucură-te, sfeşnic' al luminii Treimii' şi văzătorul vrednic
al tainelor Duhului!

Mai presus decât cele pământeşti' te-ai ridicat, Sfinte,
şi cu trupul întreg intrând' în nor de contemplaţii,
te-ai sfinţit întru totul,' Părinte Simeoane,' prin harul Cuvântului.

Gura ta cea sfântă ca un izvor' a revărsat lumii
râu de sfaturi dumnezeieşti,' prin care, Părinte,' învăţat-am de harul
îndumnezeirii,' o, Teologule.

Graiul tău prin Duhul s-a arătat' pentru noi ca roua
răcoririi dumnezeieşti,' mierea cea din piatră,' apa nestricăciunii,
mană a vieţii,' nectar al ambroziei.

Scapă-ne pe toţi care te cinstim' de împrăştiere' şi de grijile pământeşti,
iar prin priveghere' să putem, Simeoane,' afla cele mai bune
şi gustul harului.

Cel care în corturile cereşti' te-ndulceşti de raza
strălucirii dumnezeieşti' dă-ne, Simeoane,' ne'nserata lumină,
de slava cea din ceruri' învrednicindu-ne.

şi a Maicii Domnului

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,' Dumnezeu Cuvântul
întrupându-Se negrăit,' covârşeşti, Fecioară,' Oştirea cea cerească;
ţie, dar, îţi aducem' cântare de laudă.

Cu toate Oştirile îngereşti,' cu Botezătorul,' cu Apostolii cei slăviţi
şi cu tot soborul' Sfinţilor, Preacurată,' Fiului tău te roagă
toţi să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, **P**reasfântă Treime,
Tatăl nostru,
Preotul: **C**ă a Ta este Împărăţia; apoi

TROPARUL

Glasul al 3-lea, asemenea cu: *Pentru mărturisirea dumnezeieştii…* (Θείας πίστεως)

Teologule,' primind în suflet' ca o flacără' sfânta lumină,
lumii-ntregi luminător arătatu-te-ai' şi, risipind întunecarea acesteia,
înduplecat-ai pe toţi iar să caute
harul Duhului, pe care acum pierdutu-l-am;
ci roagă-L să ne dea bogată mila Lui.

Preotul zice ectenia:
Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule…,
Strana: **D**oamne miluieşte (*de 3 ori*),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea…,
Strana: **D**oamne miluieşte (*de 3 ori*),
Încă ne rugăm să se păzească…,
Strana: **D**oamne miluieşte (*de 40 ori*),
Auzi-ne, Dumnezeule…,
Strana: **D**oamne miluieşte (*de 3 ori*),
iar preotul zice ecfonisul: **C**ă milostiv;
apoi face otpustul mic, fără însă a zice Pentru rugăciunile; după care cântăm

Troparul acesta, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Când de pe lemn” (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν)

Sfinte fericite Simeon,' vasule-al cereştilor haruri,' teologiei izvor
şi răsunător organ sfinţit al Duhului,' te rugăm izbăveşte-ne
din toată nevoia' şi toate-ntristările' cu mijlocirea ta
pe cei ce-ţi cântăm cu credinţă' şi ne dă din ceruri lumina
să ne lumineze calea pururea.

apoi, pe acelaşi glas
Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi
din toată nevoia şi necazul.
Toată nădejdea mea spre tine o înalţ, Maica lui Dumnezeu,
păzeşte-mă sub acoperământul tău.

şi aceasta, pe glasul 1
Cu solirea tuturor' sfinţilor Tăi, Doamne,' şi a Maicii Tale
dă-ne nouă pacea Ta,' A-tot-îndurate.

Şi preotul încheie zicând
Pentru rugăciunile…

«Dumnezeu este Domnul...»

Glas Δι

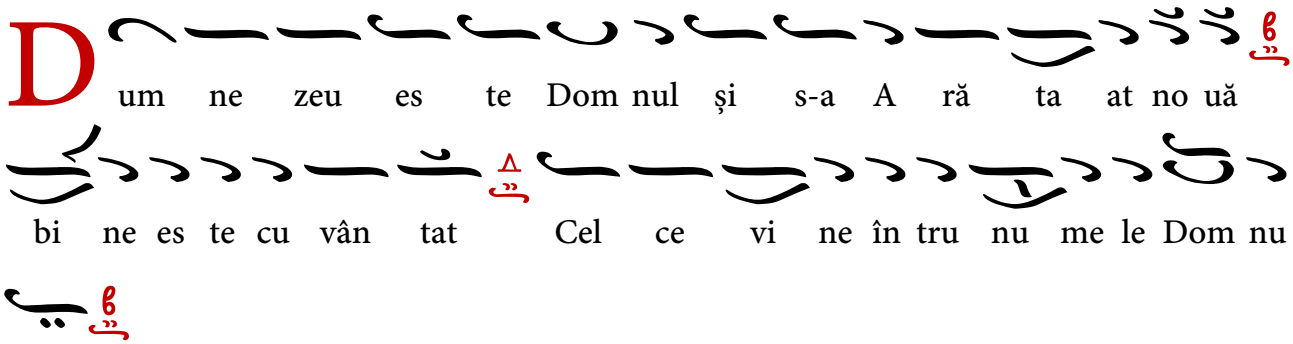

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, şi întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, şi minunat este întru ochii noştri.

Troparele.
Glasul al 4-lea. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Glas Δι

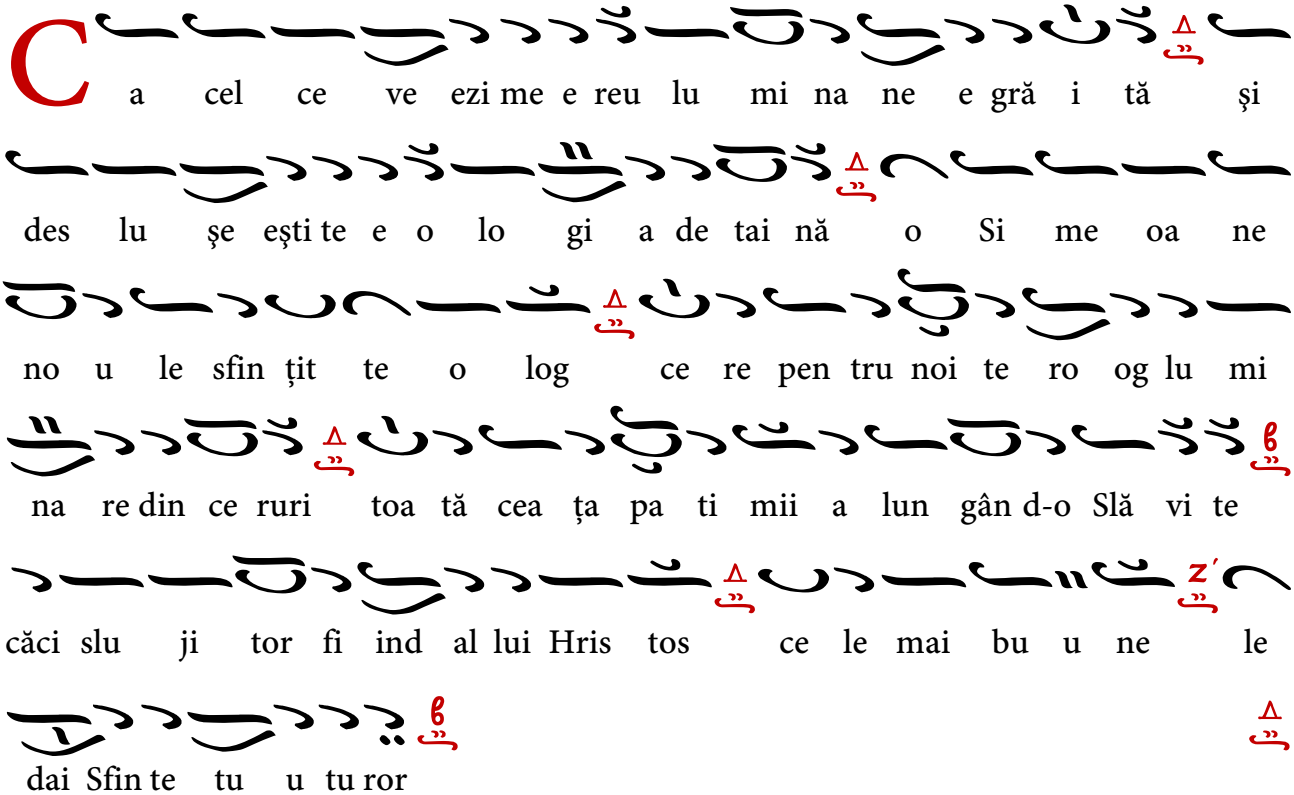

Al Născătoarei. Asemenea.

CANONUL

Cântarea 1.

Glasul al 8-lea. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Glas

Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

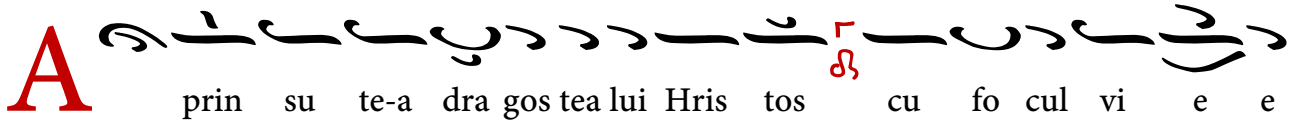

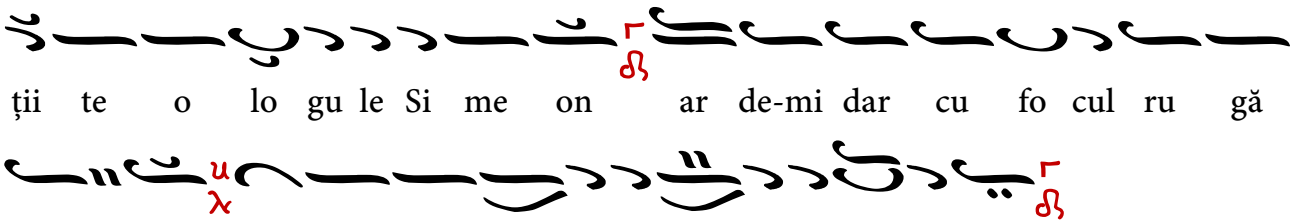

Slavă.

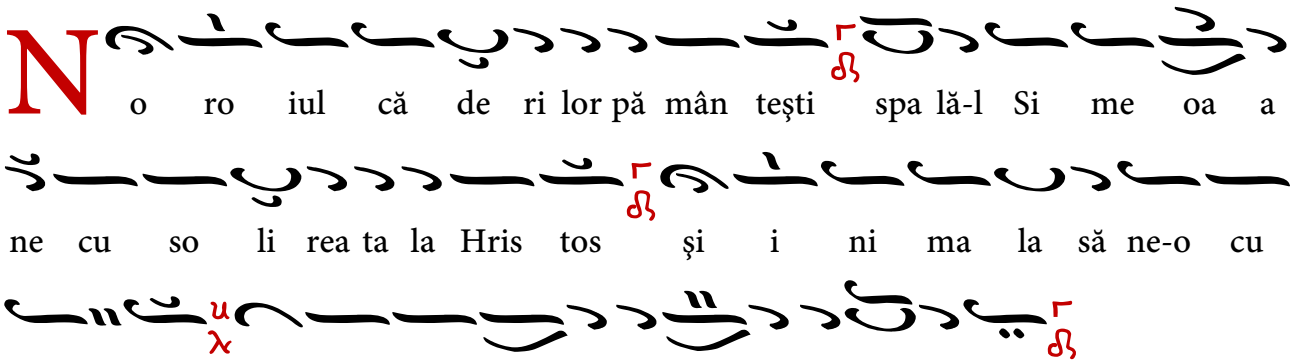

Și acum.

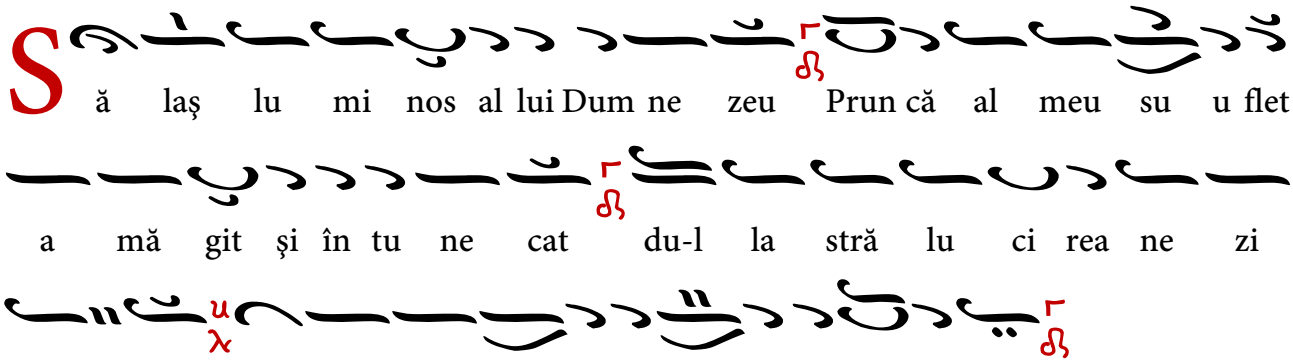

Cântarea a 3-a. Οὐρανίας ἀψῖδος.

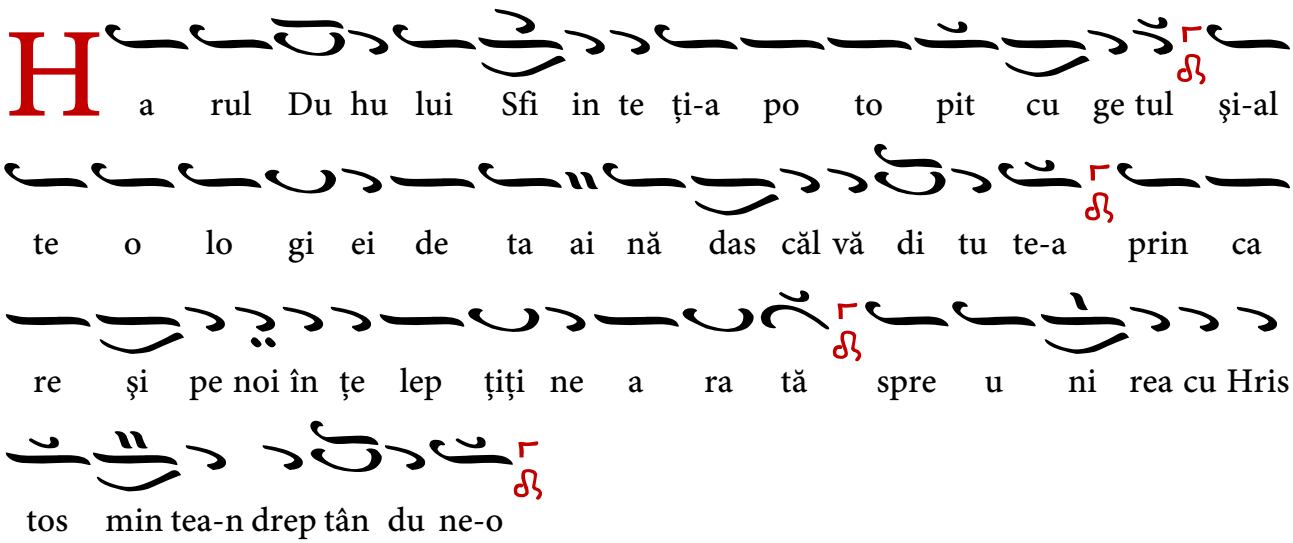

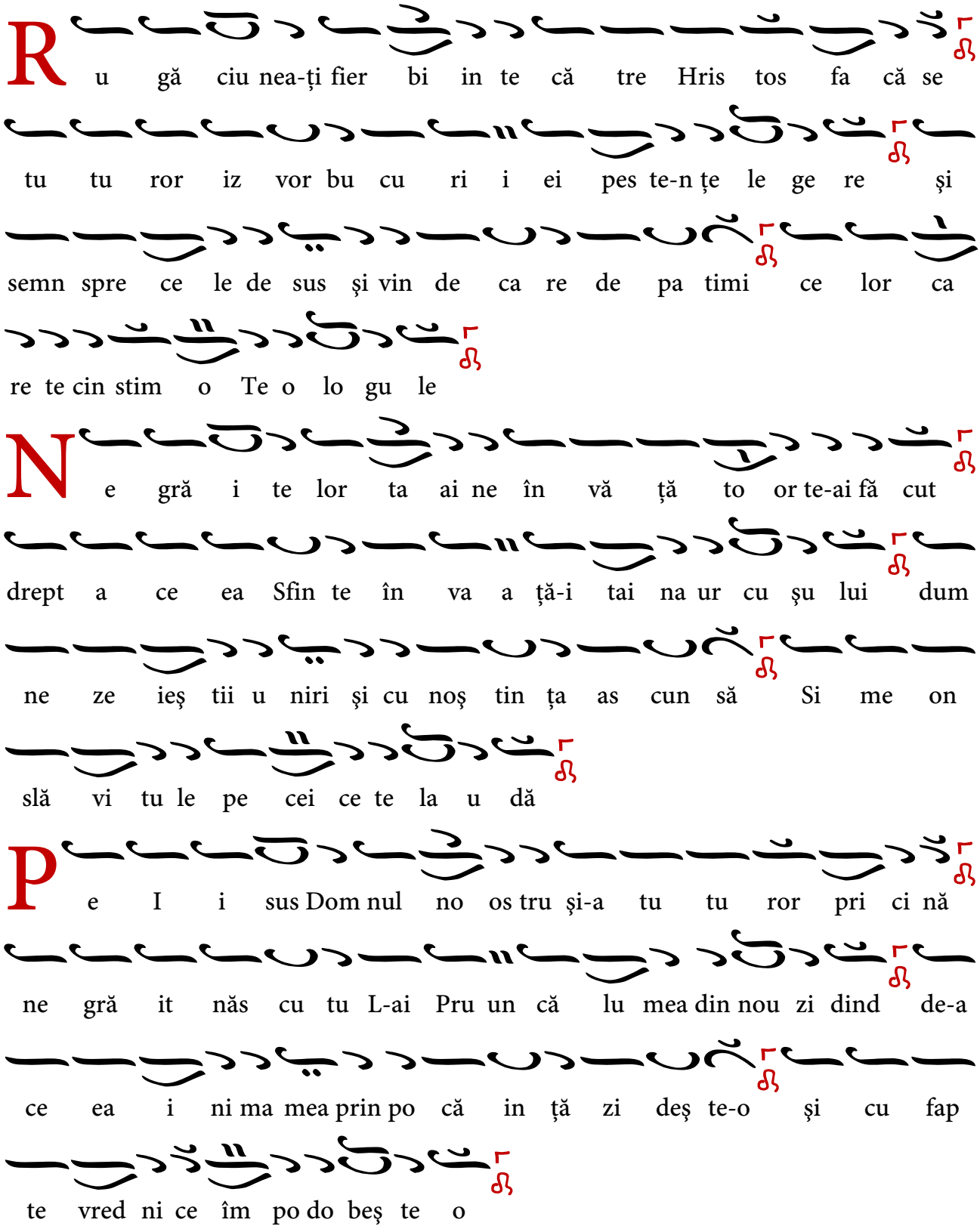
R u gă ciu nea-ți fier bi in te că tre Hris tos fa că se
tu tu ror iz vor bu cu ri i ei pes te-n țe le ge re și
semn spre ce le de sus și vin de ca re de pa timi ce lor ca
re te cin stim o Te o lo gu le
N e gră i te lor ta ai ne în vă ță to or te-ai fă cut
drept a ce ea Sfin te în va a ță-i tai na ur cu șu lui dum
ne ze ieș tii u niri și cu noș tin ța as cun să Si me on
slă vi tu le pe cei ce te la u dă
P e I i sus Dom nul no os tru și-a tu tu ror pri ci nă
ne gră it năs cu tu L-ai Pru un că lu mea din nou zi dind de-a
ce ea i ni ma mea prin po că in ță zi deș te-o și cu fap
te vred ni ce îm po do beș te o

Și îndată.

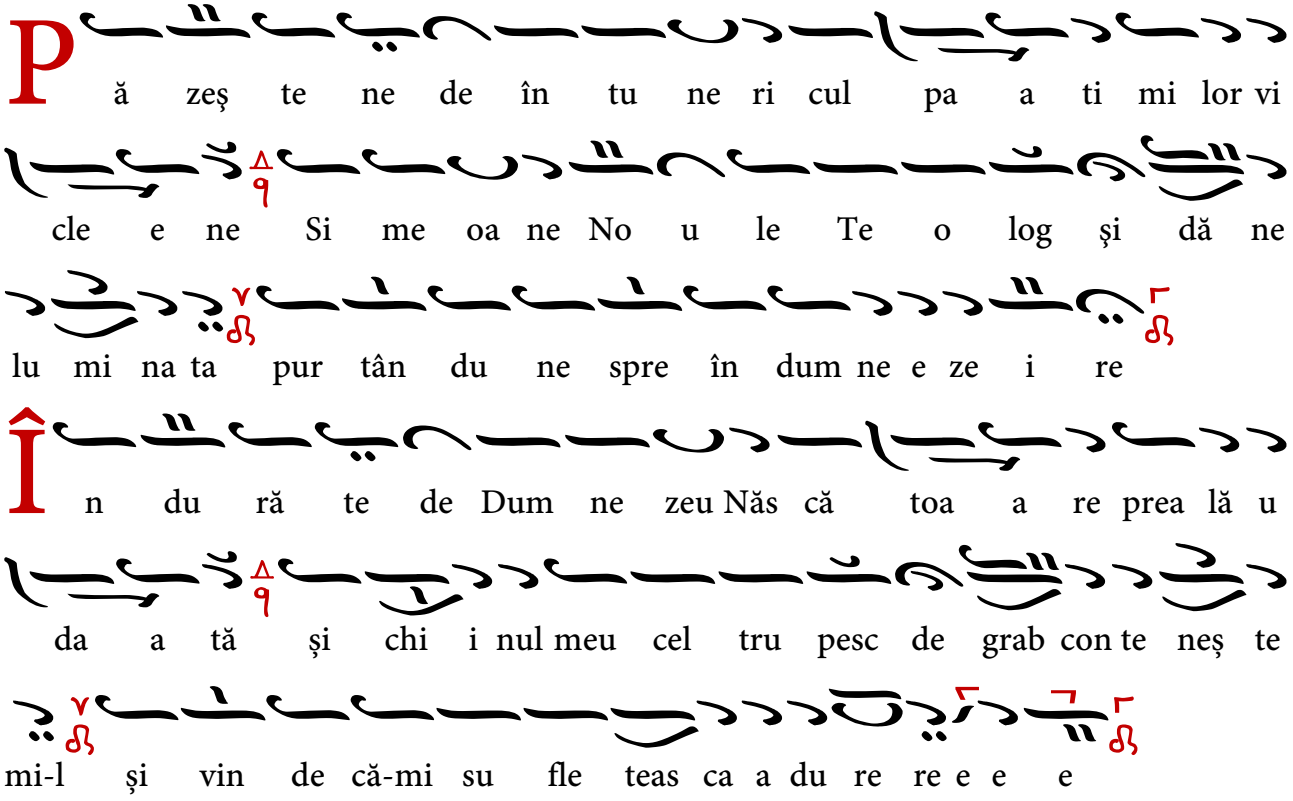

Sedealna.
Glasul al 2-lea. Πρεσβεία θερμή.

Glas

Cântarea a 4-a. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Glas

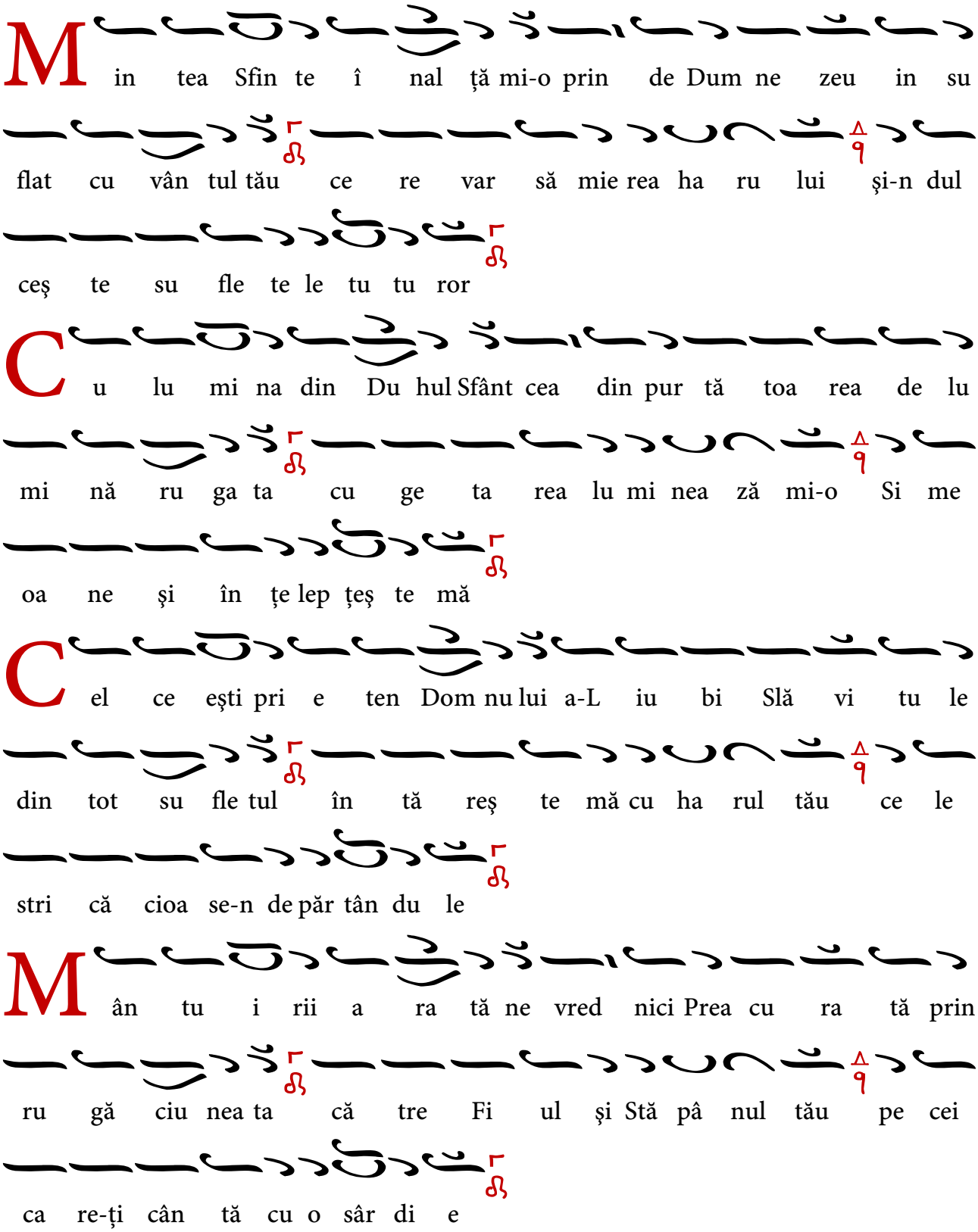

Cântarea a 5-a. Φώτισον ἡμᾶς.

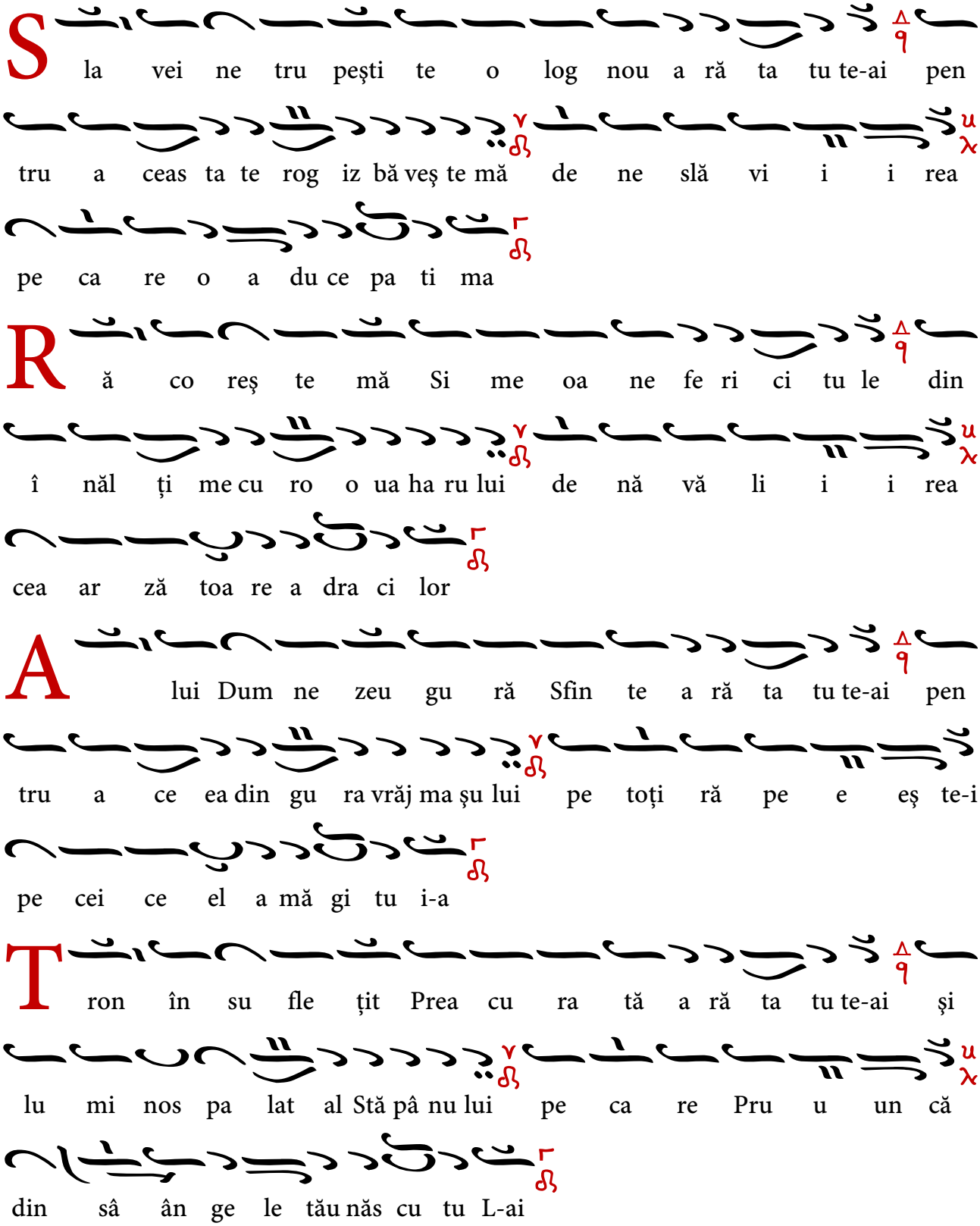

Cântarea a 6-a. Τὴν δέησιν.

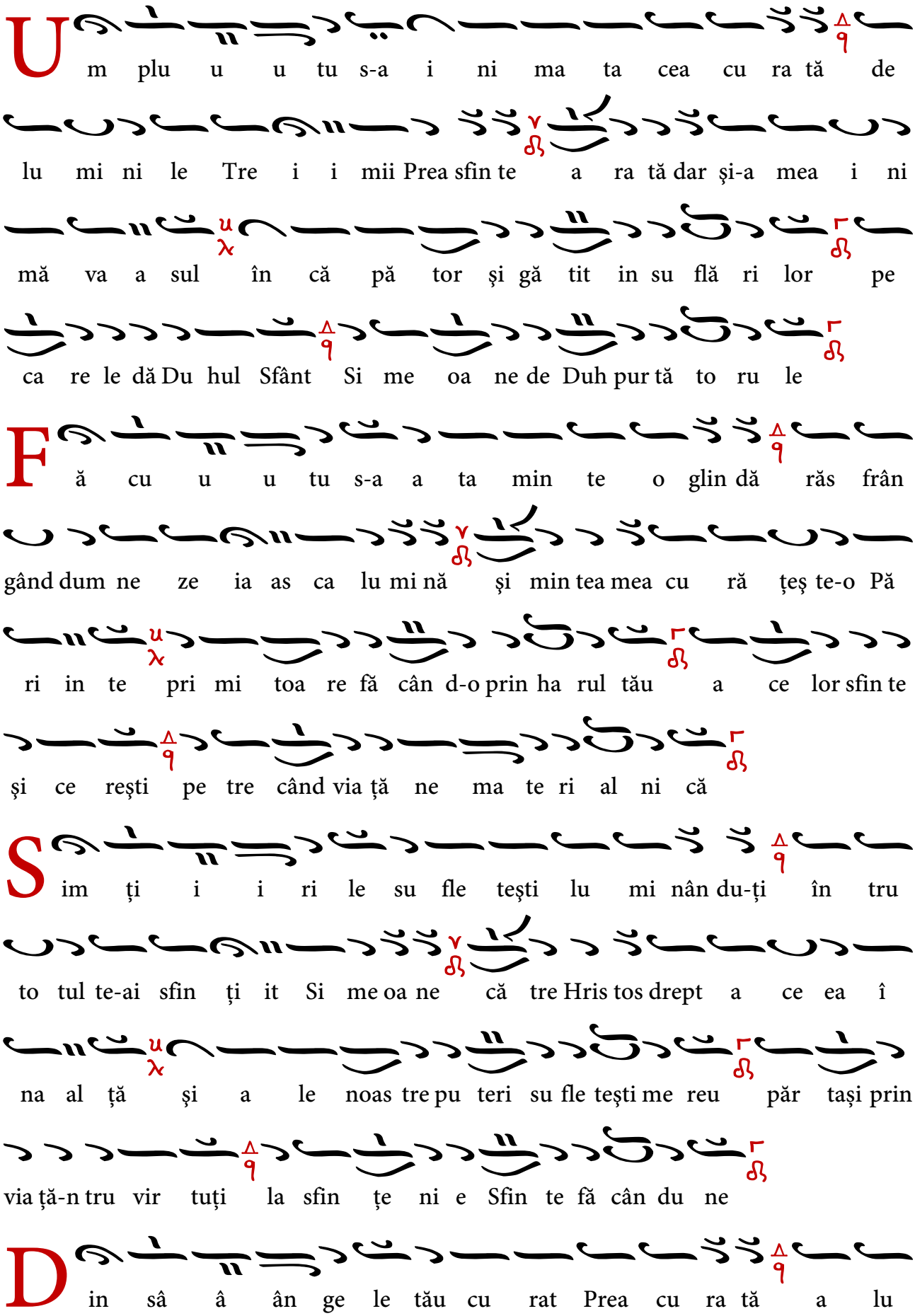

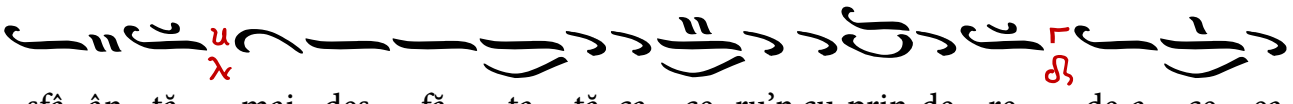

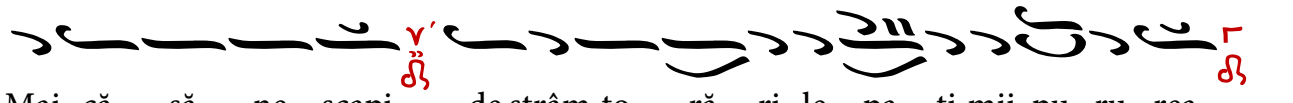

Și îndată.

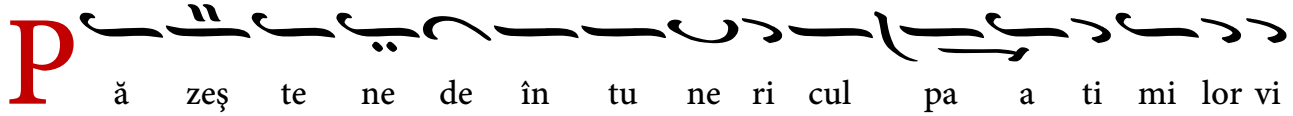

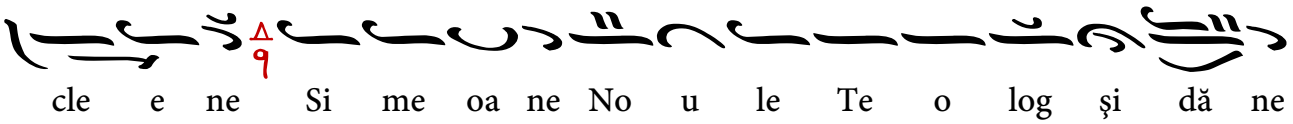

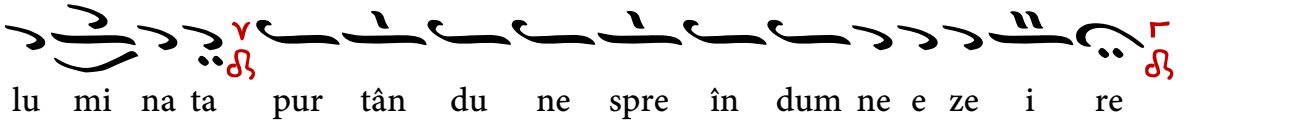

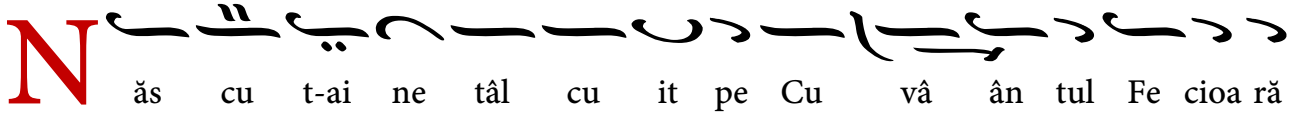

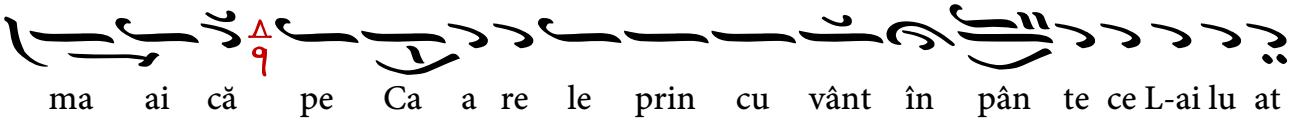

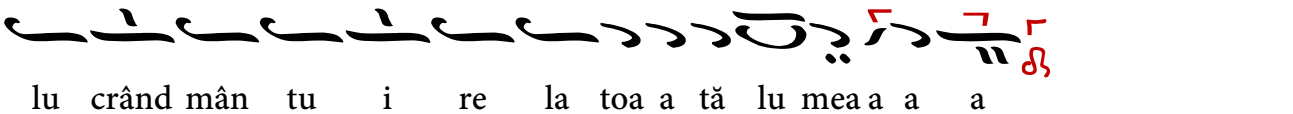

Condacul.
Glasul al 2-lea. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Glas

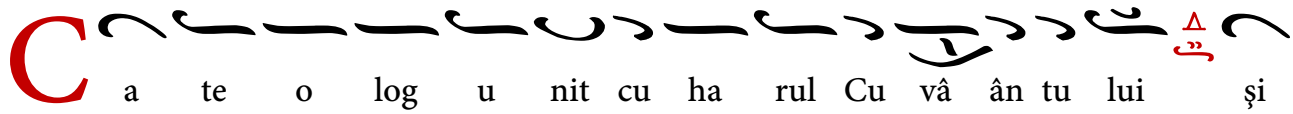

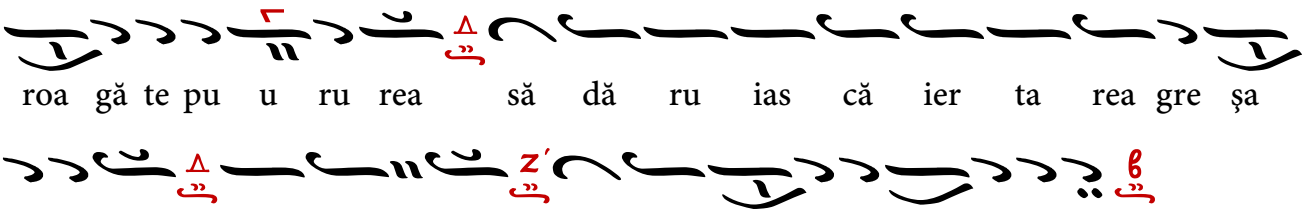

roa gă te pu u ru rea să dă ru ias că ier ta rea gre şa

a le lor şi-a vie e ții în drep ta re Slă vi i tu le

Prochimenul.

Glas Δι

Cin sti tă î na in tea Dom nu lui es te moar tea cu vi

o su lui Său

Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

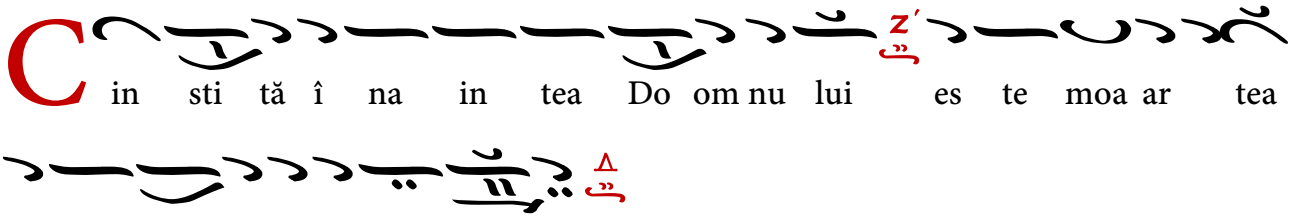

Cin sti tă î na in tea Do om nu lui es te moa ar tea

cu vi o o su lui Să ă ău

După Evanghelie.

Glas Δι

Sla vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh

Pen tru ru gă ciu ni le Cu vi o su lui Tău Mi los ti ve

cu ră țe eş te mul ți i mea gre şa le lor noas tre

Și a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min

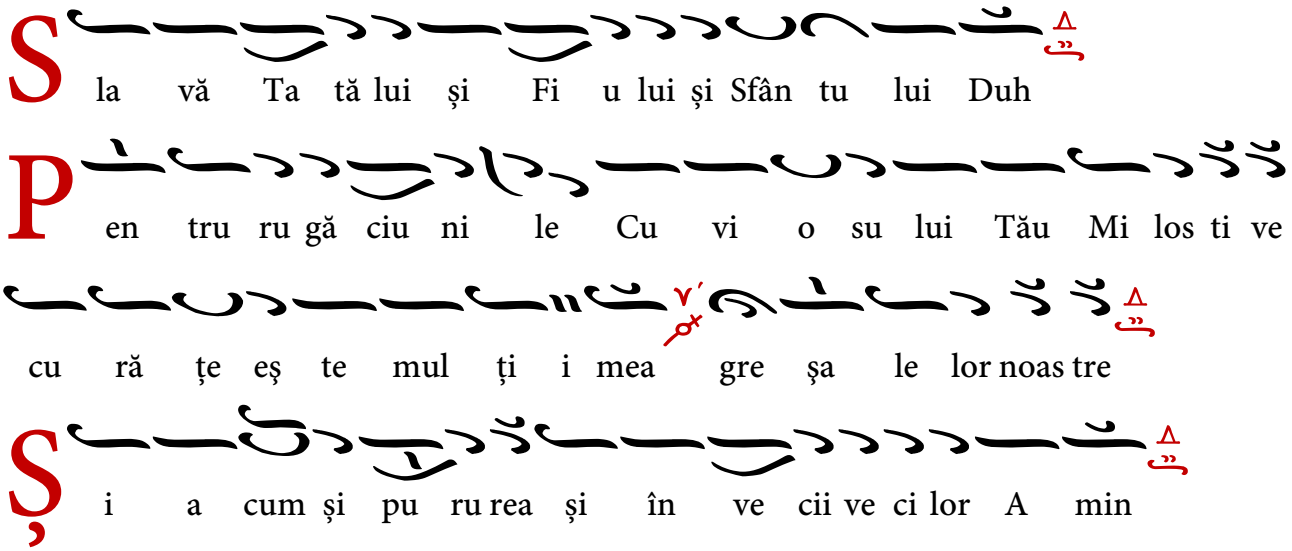

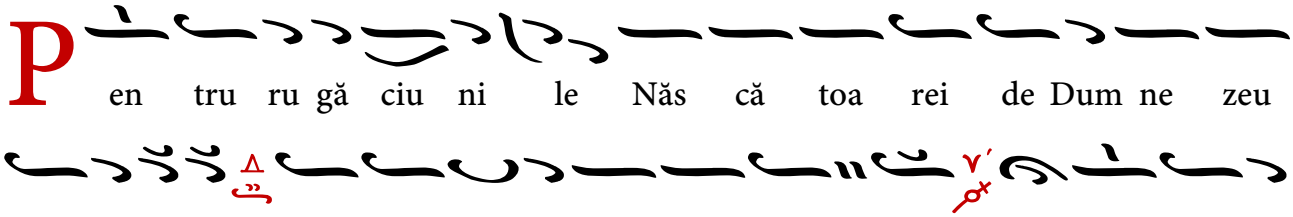

Stihira.
Glasul al 6-lea. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

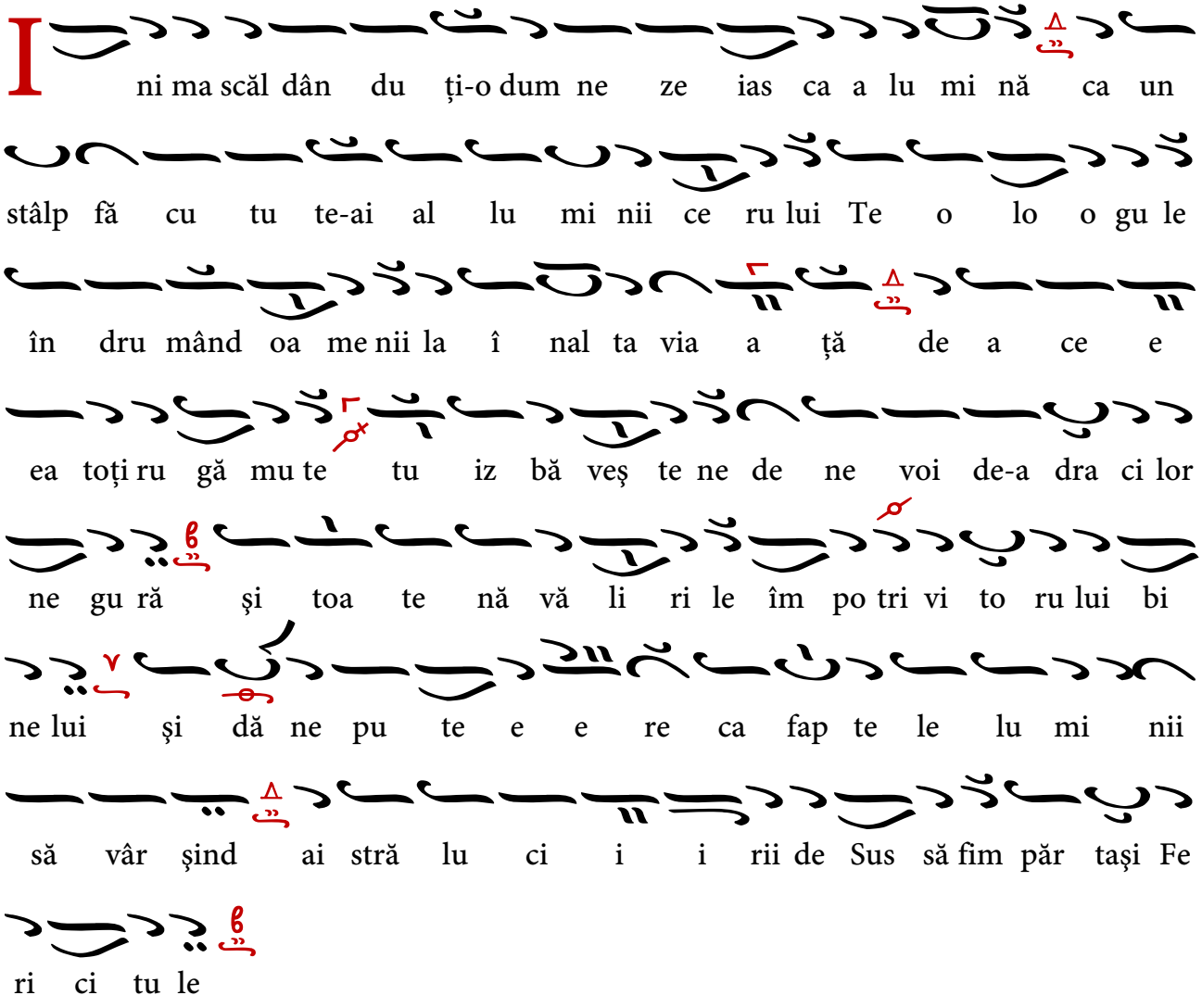

Cântarea a 7-a. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Glas Γα

Cu cin sti re ce rea as că din bel şug Si me oa ne îm

bo gă ţin du te de ce le tre că toa re şi toa tă a li

pi i rea pă ti ma şă pe ro bii tăi îi iz bă veş te

de grab la cer că lă ă u zin du-i

De is pi ta vi clea a nă a vrăj ma şi lor de moni o

Te o lo gu le de re le le de prin deri ne ca zuri în şe

la a re şi de toa te pri me ej di i le cu a ju to

rul tău de grab ne sca pă Cu u vi oa se

Fă ne vred nici Pă ri in te pe toţi ca re pe ti ne a

go ni si tu te-am drept cal dă o cro ti re să mer gem ne'n

do ie el nic pe că ră ri le Dom nu lui şi al vir tu ţii

în ce put s-a vem fri ca a cea bu nă

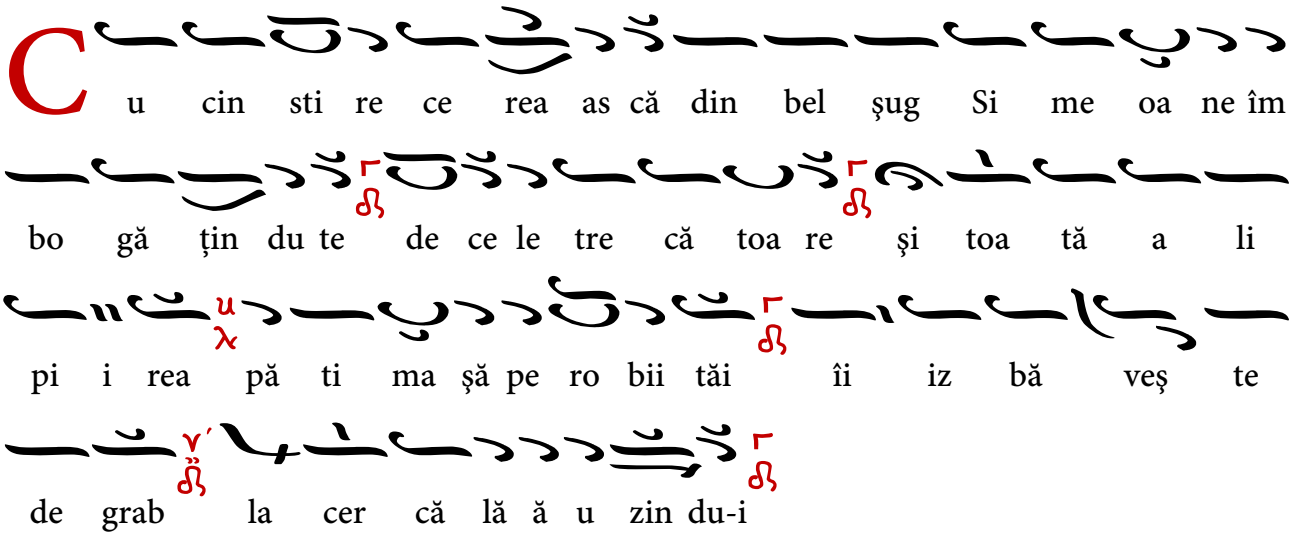

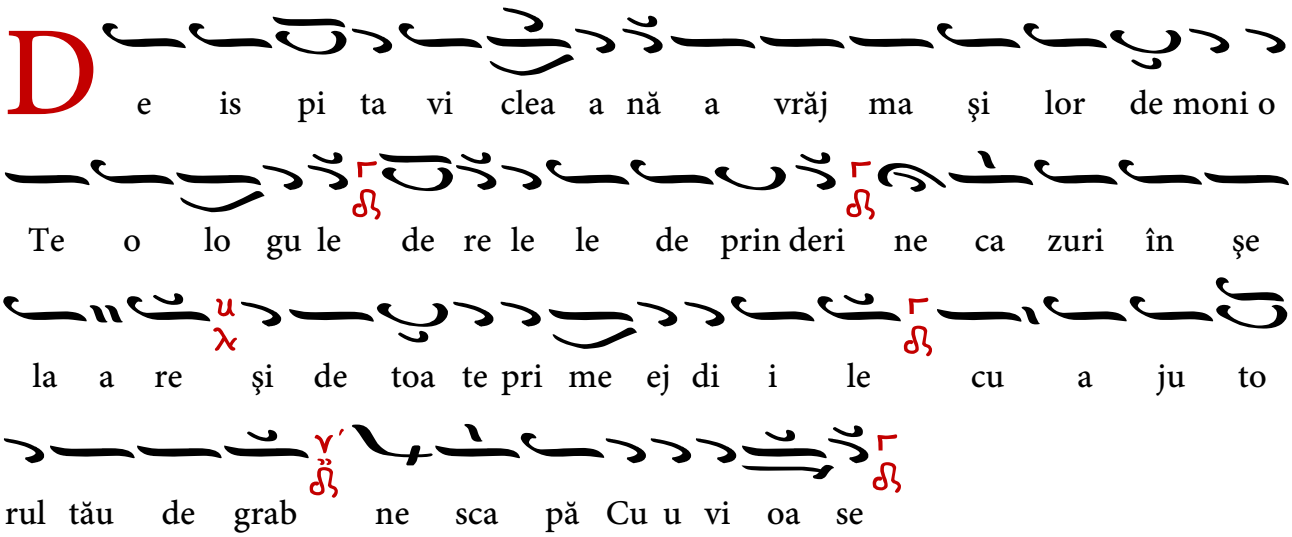

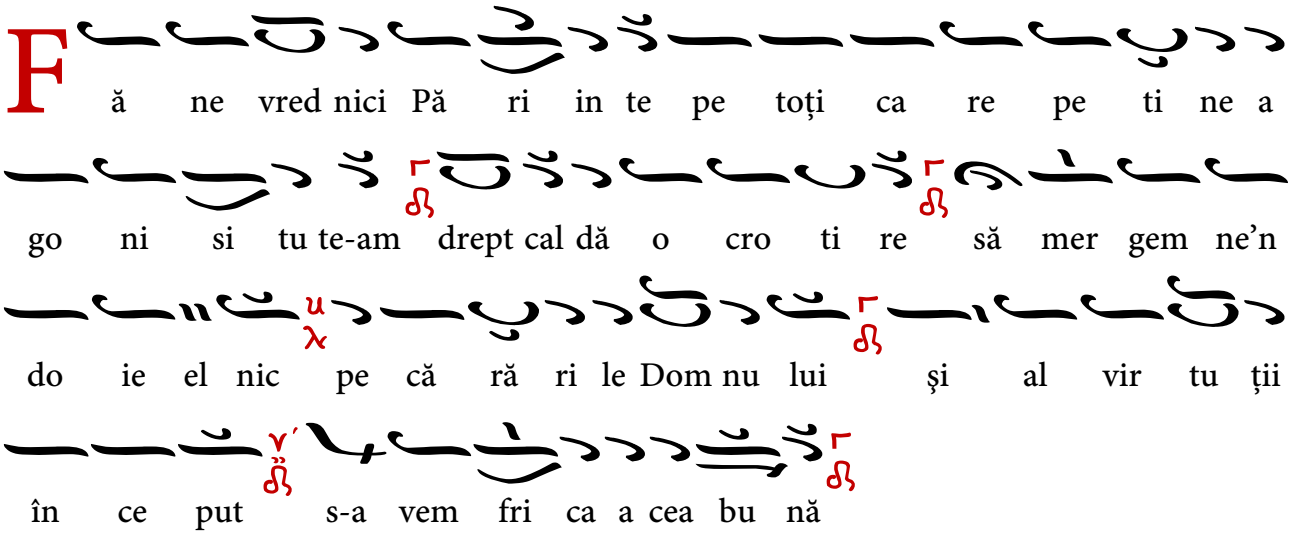

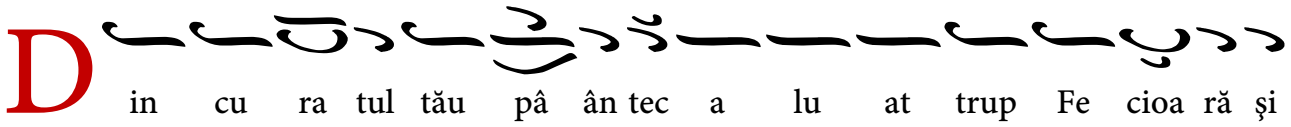

Din cu ra tul tău pâ ân tec a lu at trup Fe cioa ră şi

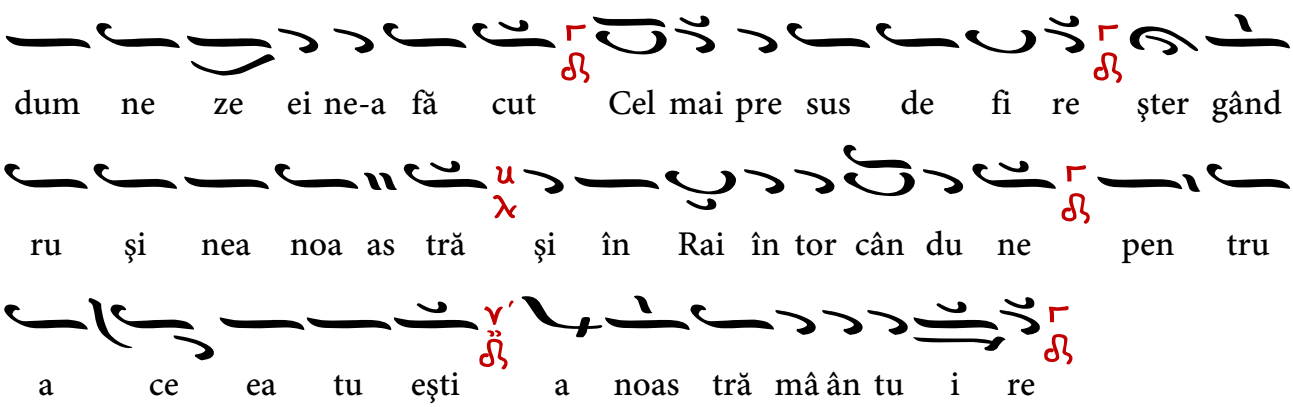

Cântarea a 8-a. Τὸν βασιλέα.

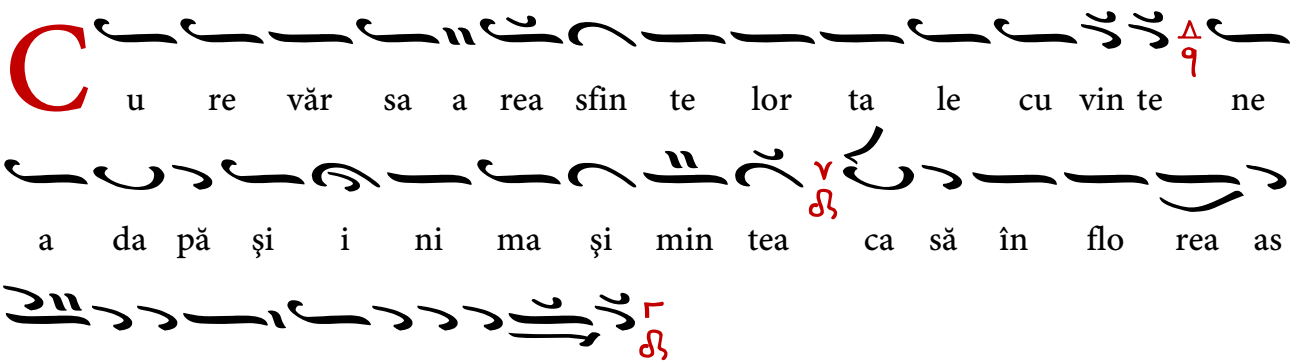

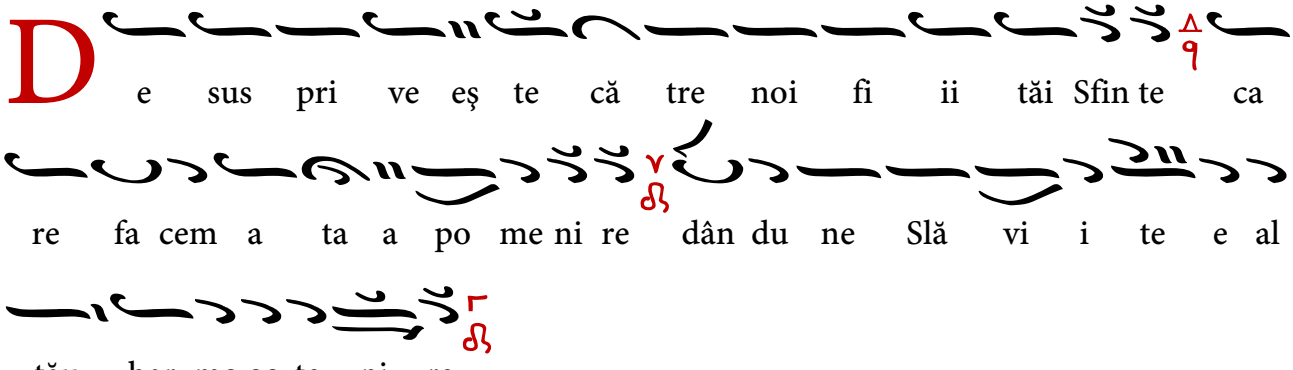

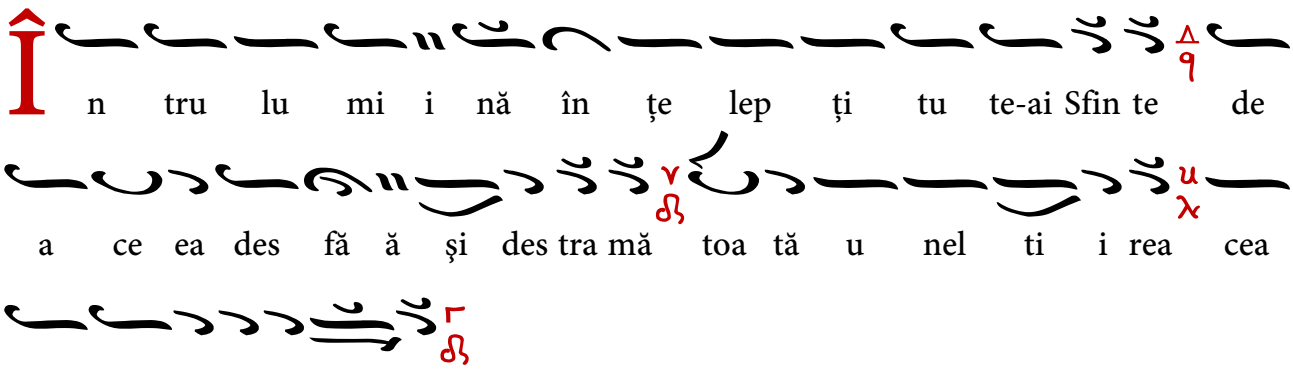

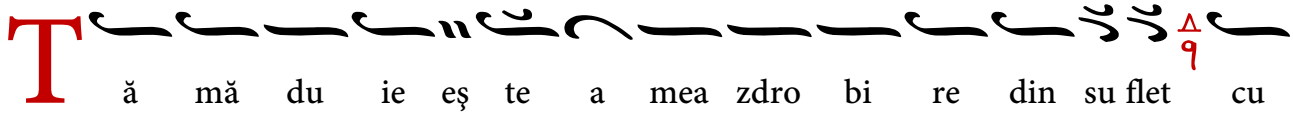

Cântarea a 9-a. Κυρίως Θεοτόκον.

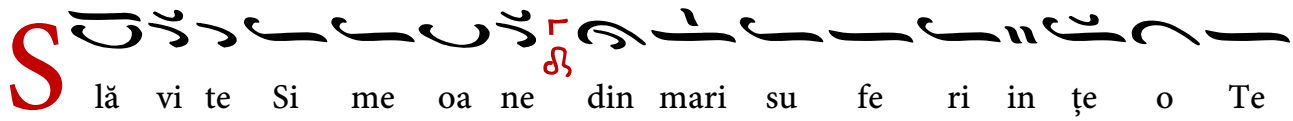

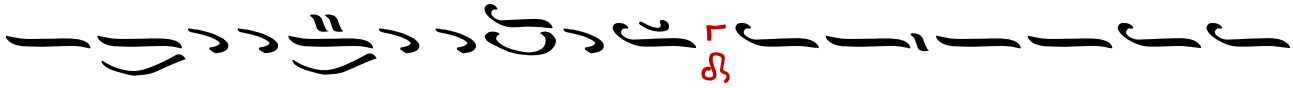

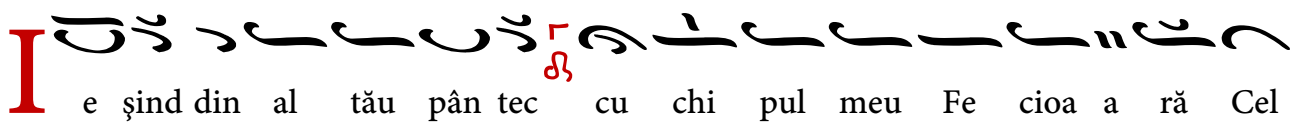

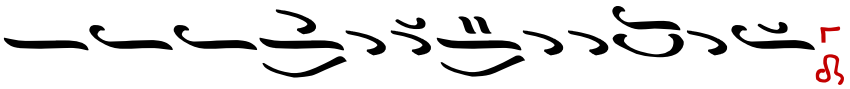

iat Prea cu ra a tă u şi le Ra iu lui

Axionul.

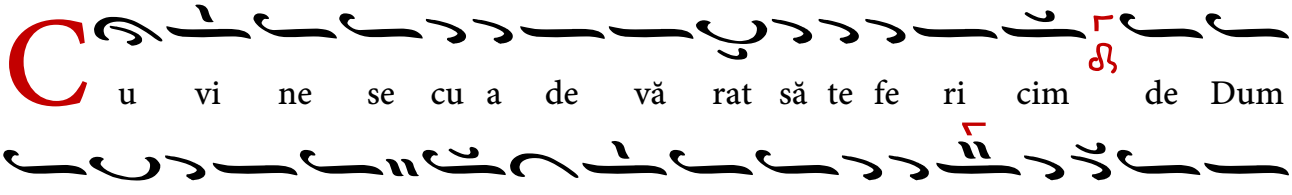

Cu vi ne se cu a de vă rat să te fe ri cim de Dum

ne zeu Năs că toa a re cea pu ru rea fe ri ci i tă şi cu

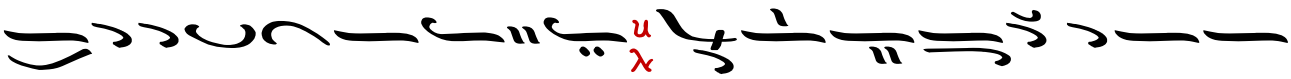

to o tul fă ră pri ha a nă şi Ma a ai ca Dum ne ze

u lui nos tru

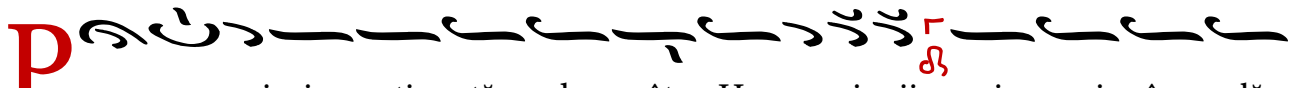

Pe cea mai cin sti tă de cât He ru vi mii şi mai în slă

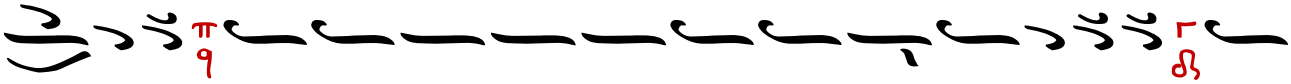

vi i tă făr’ de-a se mă na re de cât Se ra fi mii ca

re fă ră stri că ciu u ne pe Dum ne zeu Cu vân tul ai năs

cut pe ti ne cea cu a de vă rat Năs că toa a a re de

Dum ne ze eu te mă rim

Megalinariile Sfântului.

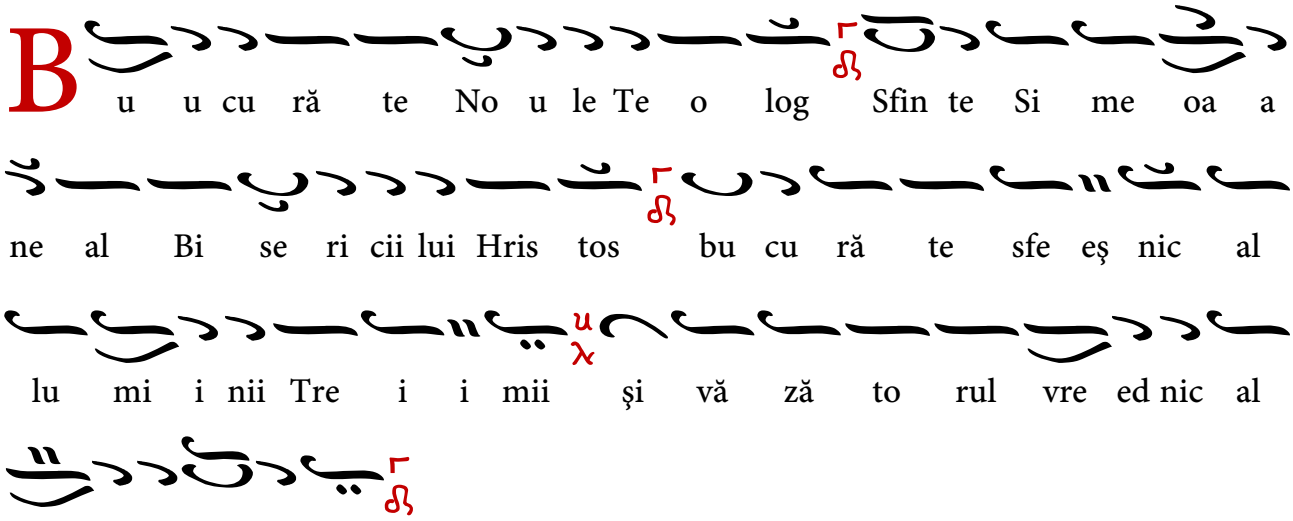

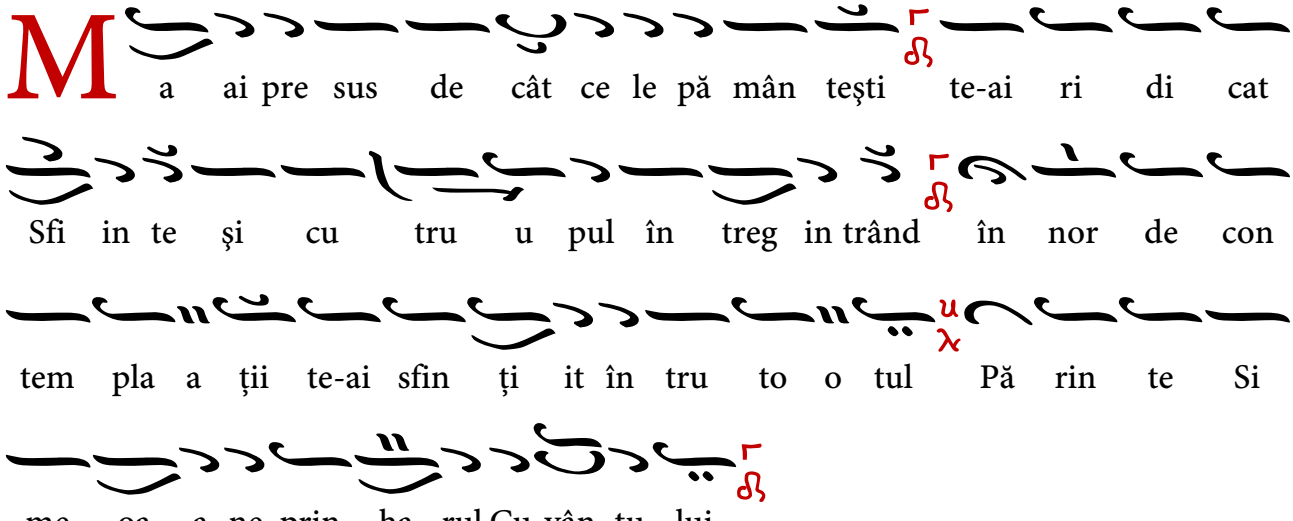

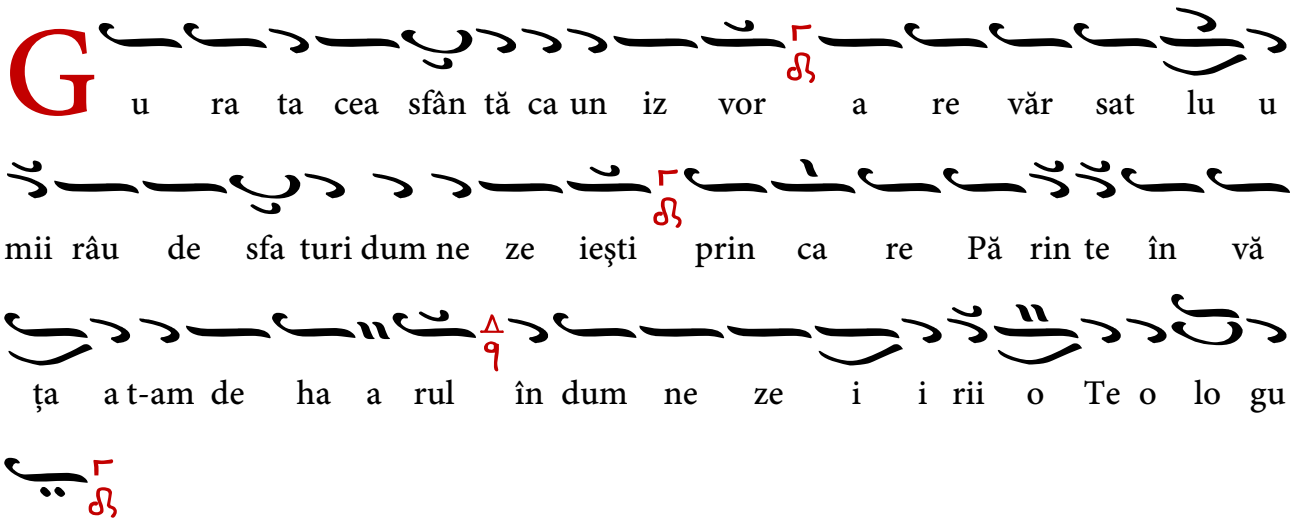

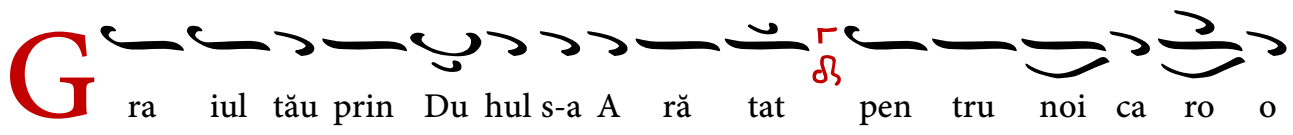

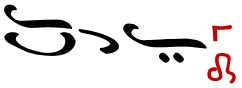

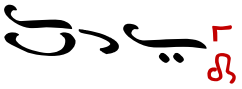

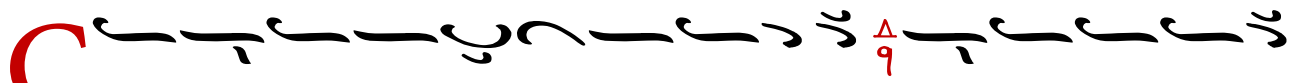

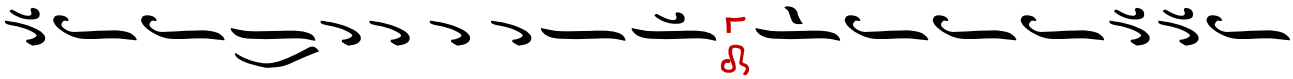

Megalinariile Maicii Domnului.

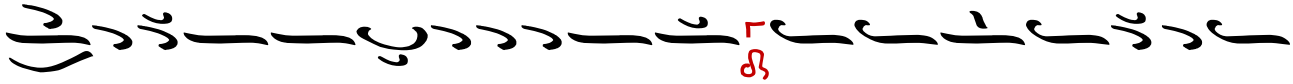

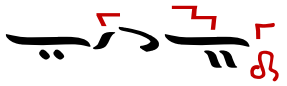

Troparul Sfântului.
Glasul al 3-lea. Θείας πίστεως.

Glas ϡϡ Γα ϕ

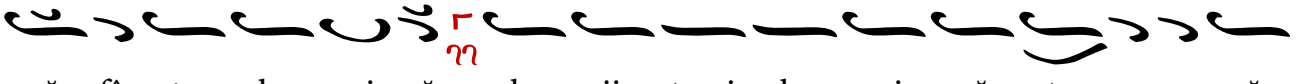

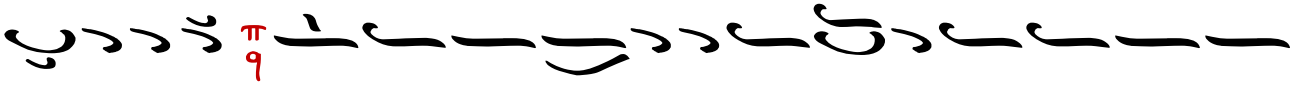

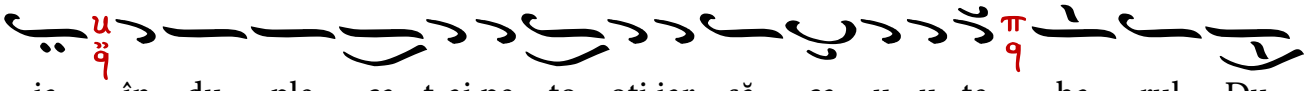

Troparul de final.
Glasul al 2-lea. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Glas Πα

Glas Πα

Cu so li rea tu tu ro or Sfin ți lor tăi Doa am ne și a

Mai cii Ta le dă ne no uă pa cea Ta mi lu in du ne pe noi A

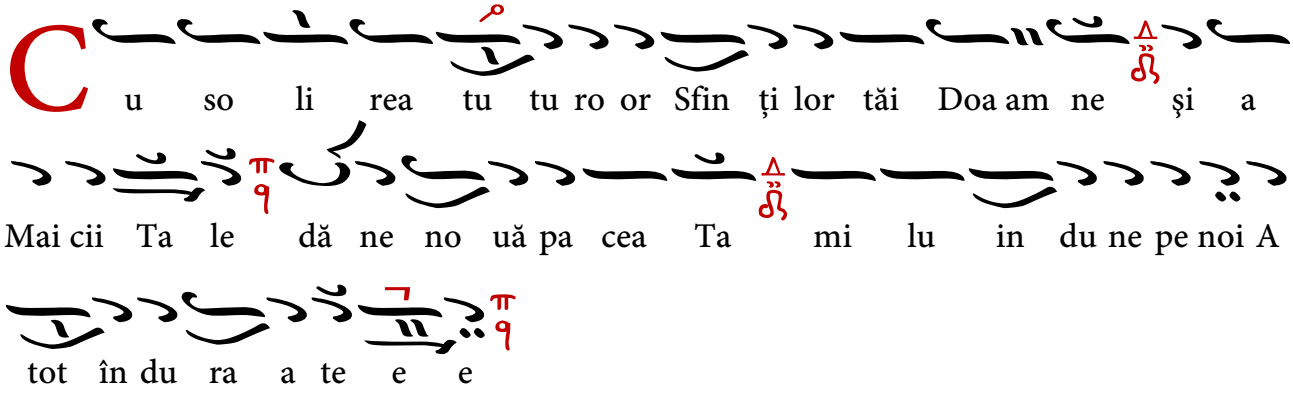

tot în du ra a te e e